

ऋतीते परिवृङ्धि नोऽश्मा भवतु नस्तुनूः । सोमोऽऋधिव्रवीतु नोऽदितिः शर्म यहतु ॥४१॥

ऋतुः सरला इतिर्यस्याः सा ऋतीतिः ढिलोप ऋषिः । क् ऋतीते ऋतुगामिनि के इषो नोऽस्मान्परिवृङ्धि परिवर्तय ऋस्मासु मा पतेत्यर्थः । किं च नोऽस्माकं तनूः शरीरम् ऋश्मा पाषाणतुल्यदृष्ठा भवतु । सोमः नोऽस्मानिधन्नवीतु ऋधि-कान्वदृतु । ऋदितिः देवमाता शर्म सुखं यक्तु द्दातु ॥४१॥

म्राज्ञङ्गित्ति सान्वेषां ज्ञघनाँ । म्राप्तां प्रचित्रसोऽश्चात्समत्सुं चोद्य ॥५०॥

अनुष्टुप् । कशा स्तूयते अत गतौ जेपणे च । अश्वाः अत्यत्ते जिप्यते यया सा अश्वातनी के अश्वाति कशे समत्सु संग्रामेषु व्यमश्वान् चोद्य प्रेर्य जयाय कीदृशानश्वान् प्रचेतसः प्रकृष्टं प्रूरं चेतो मनो येषां ते । के कशे यया व्याश्ववारा रूषामश्वानां सानु सानूनि सानुतुल्यानि मांसोपचिताङ्गानि आतङ्कत्ति वचनव्यत्ययः आद्यत्ति ताउयत्ति जघनान्किरिभागान् उपितद्वते निद्यति । तुरङ्गारोक्षा ययाश्वान्वशयत्ति सा वमश्वान्प्रेर्यत्यर्थः ॥५०॥